

Elfogadták a város idei költségvetését

Második fordulóban tárgyalta és fogadta el Érd Megyei Jogú Város önkormányzatának közgyűlése a település 2012. évi költségvetését. A korábbi évekhez képest jóval szigorúbb és minden területen rendkívül takarékos gazdálkodásra törekvő, de a város működését mindenképpen biztosító büdzsét szavaztak meg a képviselők a március 8-án megtartott tanácskozásukon.

Képviselők fehér rózsával – a nemzetközi nőnap alkalmából a polgármester egy-egy szál virággal köszöntötte a közgyűlés hölgy tagjait

A napirendi pontok megtárgyalása előtt *T. Mészáros András* polgármester nemcsak a névnapjukat ünneplő képviselőknek gratulált, hanem nőnap alkalmából egy szál fehér rózsával köszöntötte a közgyűlés hölgy tagjait, valamint a jegyző és aljegyző asszonyt. Az ünnepi pillanatot követően a város pénzügyeinek és a költségvetési tervezet megvitatásával folytatták az ülést. A Stabilitási törvény idevágó paragrafusai alapján az önkormányzat adósságot keletkeztető ügyletből származó tárgyévi összes fizetési kötelezettsége az adósságot keletkeztető ügylet futamidejének végéig egyik évben sem haladja meg az adott évi saját bevételeinek 50 százalékát, így a megállapított és elfogadott összegek alapján az érdi önkormányzat maradótkalanul megfelel a törvényi előírásnak. Ugyanakkor a közgyűlés korábban arról is döntött, hogy 1 240 000 000 (egymilliárd-kettőszáznegyven millió) forint összegű, egy-éves futamidejű működési költségny visszafizetése érdekében egyenlílen összegű folyószámlahitelt vesz fel. A hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárás a Raiffeisen Bank Zrt. ajánlattevővel megtörtént, és kialakult a végleges ajánlat, valamint az eljárás összegzése. A bankszámlahitel visszafizetésének fedezeteként az önkormányzatnak 60 napon belül jelzálogszerződést kell kötnie a Bank által jóváhagyott ingatlanokra. A hitel fedezetétül szolgáló ingatlanok listáját a polgármester a közgyűlés soron következő ülésére fogja előterjeszteni. *Pulai Edina* (Jobbik) azt firtatta, van-e az önkormányzat tulajdonában annyi fedezetként felajánlható ingatlan, amennyire szükség lesz, és arra is figyelmeztette képviselőtársait, hogy a hitelszerződésnek egyéb költségvonzatai is vannak, például értékbecslés, közjegyzői díj, nem beszélve a kötbérrel való fenyegetőzésről. A bankszámla hitelszerződést 11 igen, 1 nem

és 1 tartózkodás mellett elfogadták a képviselők, majd rátértek a város 2012. évi költségvetéséről szóló rendeletalkotási javaslat második forduló tárgyalására. *T. Mészáros András* polgármester előrebocsátotta: az idei büdzsé tervezete egy rendkívüli, sok szempontból bizonytalan időszakban kellett, hogy elkészüljön, hiszen az önkormányzati és egyéb törvények változásai nem kis bizonytalanságot okoztak. Valószínűleg ebben az évben terveztek utoljára oktatási költségvetést, hiszen e téren is változások várhatók, de úgy vélte, hogy a kedvezőtlen körülmények ellenére is sikerült igen takarékos, de a város működőképességét mindenképpen biztosító költségvetést tervezni. Hozzáfűzte, az intézményi költségvetések racionalizálása érdekében hosszas vitákat folytattak, de végül sikerült megegyezésre jutni, és reméli, hogy sok érdeket nem sértettek, hiszen az intézmények szakmai vezetői is megértették, hogy kényszerek hatásai alatt történt a költségvetés megalkotása. *Dr. Veres Judit* hozzászólásában elmondta, hogy a Szociális és Egészségügyi Bizottságban tudomásul vették, hogy az idén nem lesz keret a lepusztult háziorvosi rendelők felújításának folytatására, de azt örömmel fogadták, hogy ügyeleti ellátásra viszont jut pénz, mert nagyban megkönnyíti a háziorvosok munkáját, hiszen éjjel nem nekik kell ügyelni, így a napi feladataikat felelősségteljesen el tudják látni. *Pulai Edina* nem értett egyet azzal, hogy a Pesovár Ferenc Művészetoktatási Intézmény és a Marianum Általános Iskola részére nyújtott korábbi támogatás elvonásként szerepel a költségvetésben. Szerinte a Művésztelep finanszírozását (ami négymillió forintot jelent) felére csökkentve a két említett intézmény is kaphatott volna támogatást, hiszen mindketőben érdi gyermekek oktatását végzik. Megjegyezte, hogy

a szociális támogatásokhoz is nagyobb keretösszegre lenne szükség, mert már most látható, egyre nagyobb a rászoruló és a támogatásokra jogosultak száma. *T. Mészáros András* válaszában arról tájékoztatta a közgyűlést, hogy mindkét említett intézmény vezetőjével személyesen tárgyalt, és ők megértették a város nehéz anyagi helyzetét, és azt a törekvést, hogy szigorúan el kell különíteni a kötelező és az önként vállalt feladatokat. A polgármester arról is említést tett, hogy a közeljövőben ÉKFI költségvetésére tervezett összeg is változni fog, mert az előzetes számítások alapján kiderült: túl költséges lenne, ha a szippantási feladatok ellátását is erre az intézményre bíznák, ezért a folyékony hulladék szállítására mégis a közbeszerzés kiírása lesz majd elfogadható. *Kéri Mihály* emlékeztetett, hogy a Mariánus iskolától és a Pesovár Ferenc Művészetoktatási Intézménytől elvont 4 millió forint támogatást a kultúrház költségvetésébe kérték volna átcsoportosítani, hiszen felére csökkentették a támogatását, miközben újabb feladatokat is kapott. *Jakab Béla* (Civil Érdek) arra volt kíváncsi, vajon a könyvvizsgáló úr figyelembe vette-e az érdi viszonyokat, amikor elfogadhatónak ítélte, hogy egyes ingatlanok eladására nem kevés bevételi tételeket alapoztak?

A költségvetési vita végén *Szebellédi István* könyvvizsgáló szóban is kiegészítette a javaslatról alkotott írásos véleményét. Leszögezte, a költségvetés készítésekor mindösszesen 87 jogszabályi változást kellett figyelembe venni. A könyvvizsgáló hangsúlyozta, jó tendenciának tartja, hogy hozzá mertek nyúlni egyes önként vállalt feladatokhoz, annál is inkább, mert a jövőben az ilyen feladatokat kizárólag önköltségi áron lehet majd működtetni. *Jakab Béla* kérdésre válaszolva elmondta, már készült egy áttekintő vizsgálat az ingatlanokról, és folyamatosan figyelemmel kísérik a munkát. Ha nem is kifejezetten az érdi specialitásokat veték figyelembe, akkor is tény, hogy az elmúlt időszakban a duplájára nőtt az ingatlanok forgalma, mert a megtakarítások ebbe az irányba fordultak el, az emberek jobban bíznak benne, mint az aranyban, tehát reális az a terv, hogy az önkormányzat ingatlanok értékesítéséből ki tudja pótolni a költségvetési hiányokat. Persze – fűzte hozzá – előfordulhat, hogy mégis tévednek, de ebben az esetben a törvény úgy rendelkezik, hogy annyi kiadást lehet realizálni, amennyire van forrása az önkormányzatnak, és semmiképpen sem szabad feláldoznia a kötelező feladatok ellátást. A hitelekért érintve *Szebellédi István* kiemelte, a hitelek átkonvertálást illetően a város betartja a törvényi feltételeket, de az adósságállománytól nem lehet egy-két év alatt megszabadulni, annak is van egy kifutási ideje. Megecsíttette: a költségvetés bevételei és kiadásai tekintetében nem merültek fel kifogásai, és a közgyűlésnek elfogadásra javasolta a város 2012. évi büdzséjét, amit azután 13 igennel, 2 nemmel és tartó-

zkodás nélkül megszavaztak a képviselők. Ezt követően egyet-értettek a sportról és a helyi sporttevékenység támogatásáról szóló korábbi önkormányzati rendelet módosításával, ami lehetővé teszi, hogy a tömeges sportrendezvényeket szervező egyesületek is részt vehessenek a pályázatokon. A szabályozás új elemeinek várható hatása az lehet, hogy a pályázati rendszerben eredményesebben szerepelhetnek a város közösségi sportéletében aktívabban közreműködő sportszervezetek.

Döntött a plénum a Környezetvédelmi Alap, több mint 87 millió forint felhasználásának felosztásáról, valamint a sürgős előterjesztésként benyújtott, a civil szervezetek támogatására elkülönített 10 millió forint főösszeg egyes keretek közötti felosztásáról is állást foglaltak a képviselők. Ennek megfelelően egymillió forint jut természetvédelmi és környezetvédelmi, egyaránt 750-750 ezer forint egészségügyi és szociális, négymillió forint kulturális, hárommillió forint sport és ifjúsági, valamint 500 ezer forint keretösszeg közrendvédelmi célokra és feladatokra megvalósító civil pályázatokra. Végül a közgyűlés elfogadta a Kincses Óvoda Harkály Tagóvodája – márciusban a Holló utcába történő átköltözése miatti – az alapító okiratának módosítását, majd – mielőtt bezárta volna a tanácskozást – *T. Mészáros András* meghívta a képviselőket a március 15. alkalmából a Főtéren rendezett városi ünnepségre.

Bálint Edit

A szerkesztő jegyzete Márciusi zúgás

Nehéz mostanában nem észlelni az időjárás változásait. Napsütés ragyog, majd hirtelen beborul, derűs, tiszta égbolt alakul át hirtelen esőfelhősre, és még hosszan lehetne sorolni a szeszélyes tavasz különféle megnyilvánulásait. Jelen sorok írásakor éppen viharos szél tépázza az ablakon a redőnyt, de lehet, hogy mire az újság kikerül a nyomdából, a heves légáramlás barkát borzoló szellővé szelődül, de az is lehet, hogy csakhamar ismét zúgó viharra erősödik.

Végül is nem árt ez a zúgó, márciusi szél: segít kisöpörni a tél füstös-kormos levegőjét az utcákból, terekről, átöblíti friss léggel a kertben a fákat, bokrokat, talán még a gondolatoknak is ad némi élenkítést. Ez utóbbit érezkelhetjük is, mert bár a téli időszak talán dermesztően hatott a közéleti frontokra is, most annál inkább pezsgésnek indult ezek a fórumok. A legkülönbözőbb elnevezésű szervezetek mozgolódnak, visznek utcára demonstrálni különféle életkorú, szakmájú, szociális helyzetű embereket – különféle ígéretekkel. Híven jellemző a mostani helyzetet az a térkép, amely az egyik internetes portálon jelent meg, és azt mutatja meg, hogy csupán Budapesten hol fognak tartani március tizenötödikei ünnepséget az egyes pártok, szervezetek, egyesületek – természetesen külön, külön. Hogy ez a szervezett széttagolás, jól átgondolt megosztás mennyiben illeszkedik nemzeti ünnepünk szellemiségéhez, azt mindenki eldöntheti magában.

A tavaszi felpelzsdülés ravasz meglovagolása nem újdonság. Középkorúak még emlékezhetnek rá, hogy néhány évtizeddel ezelőtt – nagyjából a mostani „spontán” tiltakozá-

sok szervezői, vagy legalábbis jogelődök – kitalálták: a magyarság lelkében mélyen gyökerező március tizenötödikére rá kellene ültetni két „vörös” ünnepet. Össze is vonták, „központilag” március 21-ével, az 1919-es, úgynevezett Tanácsköztársaság ünnepével, valamint április 4-el, amikor a Vörös Hadsereg 1945-ben előzőnlötte Magyarországot, és az egészre ráakasztották a FIN – Forradalmi Ifjúsági Napok – elnevezést. Hogy ünnepelje a nép együtt a hármat. Ez a FIN embléma szerepelt mindenhol, plakátokon, jelvényeken, ünnepi meghívókon, de a rafinált mozgalmi (KISZ KB!) próbálkozás a parancsra ünnepelőkön kívül senkit nem érdekelt. Ekkortájt írta a két éve elhunyt kiváló költő, Utassy József Zúg Március című versében: „Én szemfedőlapod lerántom: / Kelj föl és járj, Petőfi Sándor!.../Szedd össze csontjaid, barátom: / Lopnak a bőség kosarából, / A jognak asztalánál lopnak, / Népek nevében! S te halott vagy?”

A márciusok meg azóta is zúgnak. Érdemes figyelni, hallgatni, mert nemcsak a szél zúg. Belekeverednek a zúgásba hataloméhes líderchangok is, a sikertelenségeiket, kudarcikat alattomos hazudozásokkal elkendőzni akarók, a nemzetnek, az országnak csak károkat okozók ordibálásai is. Rajtunk múlik, meghalljuk-e az igazi március üzeneteit; azt a zúgást, amely az igazi megújulást hozza, azt a gyönyörű tavaszt, amelyre várunk, amelyet semmilyen manipulációval nem vehetnek el tőlünk, amelyik a miénk.

Árpád Vörösmarty

Fura egy helyzet! – hangzik el nem egyszer a megjegyzés, ha az ember képtelen, visszajára fordult esettel találkozik. La Fontaine francia költő (1514-1570) A farkas és a bárány című meséjében példázza leginkább a „fura helyzet” lényegét. A közismert történetben a farkas a patak felső, míg a bárány tőle lejjebb, az alsó részében oltja szomját. Mivel a farkas kedvet kap a bárányhúsra, hát beléköti: „Ne zavarod fel a patakvizet! Miattad piszkos vizet kell innom!” Ugye, fura, képtelen helyzet! A bárány, lentebb állva, sehogyan sem tudná zavarossá tenni a farkas ivóvizét. De hát nem is az igazság a fontos, ha valakibe bele akarnak kötni.

Azok a hölgyek és urak, akik mostanában egyre erősödő hangorkánna a sajtó, a rádió és általában a média szabadságát hiányolják, ők voltak azok, akik, elvbarátaik segítségével az idegen hatalom védelmében nyomták el negyven éven át a szellemi létnek ezt a területét. Nem általában írom le ezeket. Vegyünk egy közeli, Érd városi példát. Amit itt leírok, részletesen olvasható a Dunapart folyóirat 2001. évi első számában, „Megfakult képeslapok” címmel. Még 1976-ban, amikor is Érd Baráti Köre elnökeként igyekeztem a lokálpatrióták segítségével harcolni azért, hogy Európa legnagyobb falujából élhető város lehessen. Ennek érdekében az akkori Városi Tanáccsal együttműködve elhatároztuk, hogy egy havonta megjelenő, 12-16 oldal terjedelmű lapot indítunk.

Tervünknek megnyertem *Sik-*

Fura

lősi Norbertet, a Lapkiadó Vállalat igazgatóját, aki vállalta: ha bemutatjuk a lapengedélyt, szívesen kiadja az újságot. A szolgálati utat betartva, a tanács vezetőivel együtt megfogalmazva, aláírva, pecsételve küldtük meg kérvényünket: 1. a Megyei Tanácshoz. 2. a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalához, 3. az MSZMP KB Sajtó- és Propaganda Alosztályához. Néhány hónap múltán sorra megkaptuk az elutasító válaszokat, amelyek lényege a papírral való takarékos gazdálkodás volt... Amikor manapság ezek a közismert hölgyek és urak szerte a világban szapulják viszonyainkat, elmesélhetnék bátran, hogy ők, a diktatúra idején hogyan csinálták? Ők azonban ehelyett mellébeszélnek.

Mindezek mellett a diktatúránk nem csak fura helyzeteket produkált. Sokszor a fejünket kapkodtuk, hogy hogyan harítsuk el magunktól az átgondolatlan, stupid intézkedéseket. Erre is van személyes példám. Egyik vidéki olvasóm megkeresett, érdeklődve, van-e valami akadálya annak, hogy megtekintse a birtokomban lévő történelmi okmányokat? (Igaz, nagyobb részüket már korábban megkapták a levéltárak, múzeumok, de nálunk is maradt valamennyi.) Vendégem a családi okmányok-iratok mellett nagy figyelemmel olvasta *Mária Terézia* levelét, II. Rákóczi György

latin nyelvű okmányát, és Apafi Mihály, Erdélyi fejedelmének kiáltványát az 1560-as évekből. Az iratrendezőt lapozgatva elcsodálkozott, milyen sok köszönő és elismerő levelet kaptam *Glatz Ferenc*től, az MTA elnökétől. Ennek fura történetét is elmeséltem vendégemnek.

A múlt század hetvenes éveinek elején a hazai történészek História címmel, havi folyóiratot kívántak indítani és leendő főszerkesztőnek Glatz Ferencet kérték fel. Mikor a felkérést elfogadta, nem sejtette, mire vállalkozott! Másfél évig kérvényezett győzködött, tárgyalt, de a párt- és állami vezetők hallani sem akartak erről a „múltban vajkáló lapról”. Végül a majdani kiadó segítségét kérte. Miután igazgatóm bemutatott Glatz Ferencnek, ő így szólott hozzám. – Te még A kutya lapengedélyét is meg tudtad szerezni, hát most bizonyítsd be, hogy a Históriaét is megszerzed! Ez csak úgy érhető el, gondoltam, ha legalább egy percre a Pártközpont „nagy embere” elé jutok. Nem volt könnyű, de oda jutva, mint a Lapkiadó Vállalat sajtófőnöke, egy kérdést tettem csak fel, amely így szólt:

– Ön, aki nem engedélyezi a História megjelenését, ezzel vállalja-e a felelősséget, hogy semmi írásbeli nyoma nem marad a hazai és a nemzetközi munkásmozgalom múltjának? És ezt ön írásba is adná? Ha igen, itt a névjegyem és telefonszámom.” Meghajoltam és távoztam. A főelvtárs másnap intézkedett.

Azóta már meghalt, de szellem, mint a „fura” esetek mutatják, él.

Bíró András